

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Offertorium, Lotio manuum, & Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAPVT XII.

OFFERTORIUM, PRÆFATIO, CANON MISSÆ.
Consecratio, Elevation Sacra Hostiæ & calicis, & quædam in missa facienda auditoribus.

VANGELO SACRO ET SYMBOLO FINITUM. Interdum Sacerdos populum salutans dicit; *Dominus vobiscum.* Et: *Oremus*, exhortans eum ad orationem non clamo, sed submissa faciendam. Eadem enim Ecclesia Catholica, ut idem Concilium Tridentinum declarat, constituit ne tota Missa alta voce celebratur; sed magna eius pars submissa, ut à circumstantibus non percipiatur.

in modum quo Christus Dominus noster, cum offerret crucentum sanctissimum Sacrificium in cruce, interdum orauit, & locutus est voce clara; interdum autem, & quidem diutius, secretò & quasi in silentio; sic præbet Ecclesiæ Sacerdotibus exemplum vtriusque huius modi orandi in Sacrificio Missæ. Et expedit interdum, submissa voce orare, imò sine vlla voce solo interdum spiritu: ut & seipos ad maiorem excitent deuotionem, & circumstantibus dent locum, ut & orare, & meditari secretò possint; habere tamen fructum, quem huiusmodi cum Deo colloquia adferunt. Ac propterea Concilium Colonienſe dixit: *tunc esse in Missa præcipuas populi partes quando submissus legente, aut tacente Sacerdote, vnusquisque cum Deo loquitur.* In certo quodam modo dicere possumus: fructum tum esse duplum: tum quia dupla oratio habetur: altera per ipsum Sacerdotem secretò pro omnibus orantem, & omnes cum eo; altera singulorum priuata & propria; & propter affectus deuoti cuiusque cordis; cumque vtraque sit secreta, non impediunt mutuò.

Par. 7. c. 26.

§. I. *Offertorium, Loto manuum, & Præfatio.*

I.
oblatio panis & vini.

a. Leuit. 24.
7.

TRIA PRÆCEDUNT Sacrum Missæ Canonem, tanquam præparatæ dispositiones ad Sanctum Sacrificium. Prima est oblatio, quæ offertur panis & vinum, quæ sunt consecranda. In qua oblatione dicuntur aliquæ orationes valde teneræ, deuotæ, ac sanctæ à Sacerdote quasi spiritualiter a *habente in manibus thuris lucidissimum, & Panem Propositionis*, qui in mensa Domini offeruntur. Et quamuis Sacerdos satisfaciat orationes illas et affectu dicens, quem ipsa verba insinuant, bene ad ea

tentus: sed magis adhuc specialiter cum accepit Patenam cum Hostia in manibus, debet spiritualiter in ea cor proprium ponere, & corda omnium circumstantium imò & omnium Fidelium: ut ea etiam Deo offerat cum ea cellissima intentione; quod quemadmodum hostiam illam offert, quæ est purus panis, ut eius substantiâ destructâ conuertatur in corpus ipsius CHRISTI: ita cor suum & omnium Fidelium offerat, ut in eis destruat quicquid terrenum est & conuertat ac per amorem & imitationem transformet in ipsum CHRISTVM: ita ut desinant esse, quod erant, & viuere more antiquo: incipiant autem esse & viuere sicut ipse omnium redemptor. Et qui MISSÆ assistit, debet etiam hoc Spiritu proprium cor cum omnibus suis facultatibus & sensuum motibus CHRISTO Domino nostro offerre: supplex orans, ut eos per amorem & imitationem in suos conuertat, & transformet: ut dicere possit cum Apostolo: *in uinionem ego, sed uiuit in me Christus.*

Idem faciendum est, cum Calix offertur: in quo modicum aqua admiscetur uino, ad significandam coniunctionem Sanguinis & aqua fluentis ex latere CHRISTI Domini nostri in cruce pendentis; & unio nem populi Christiani per aquam significati, cum CHRISTI Sanguine, quem uinum significat. Quæ mixtio eo spiritu est facienda, ut desideret Sacerdos immergere seipsum in abyssum SANGVINIS IESU CHRISTI, sicut aqua illa mergitur & conuertitur in uinum: & similiter quemadmodum aqua sola nunquam potest consecrari, sed simul cum uino consecratur: ita anima nostra suæ naturæ relicta, nunquam poterit ad unio nem cum DEO peruenire, nec æternam uitam consequi: coniunctæ autem cum CHRISTO, ex eius uirtute, omnia erunt possibilia.

Hæc oblatione factâ, lauat Sacerdos extremitates digitorum, quibus tractaturus est Hostiam consecratam; dicitque uerba illa Psalmi: *Lauabo inter innocentes manus meas; & circumdabo altare tuum Domine, ut audiam uocem laudis tue, &c.* & ita protestatur, se uelle seipsum coniungere hominibus mundis ac puris, ut mundè ac purè uiuat: quod si opera sua aliquo modo maculentur, studeat statim ea abluere. Cum autem ipse Sacerdos manus suas aliàs lauerit (ut intelligatur, quod sit à grauioribus mundus) tunc solum lauat digitorum extremitates, significans (ut SANCTVS DIONYSIVS aduertit) desiderium se purificandi etiam à culpis leuioribus: præcipuè si in aliquas esset lapsus post Missam inchoatam; & hoc spiritu Loto hæc adhibetur.

b Gal. 2. 20.

2.
oblat. Cali
cis.
S. Tho. 3. p.
2. 7. a. 6.

3.
Loto. ma
nuum.
c. P. sal. 25. 6.

Hierar. Ec
cl. c. 3.
S. Tho. 3. p. 2.
83. a. 5. ad 5.

4.

SED quoniam non multum tribuit, nec fidit suæ puritati; veritas populam dicit: *Orate Fratres, &c.* petens ab eis, vt orent Deum, vt Sacrificium, quod ipse & illi offerunt, acceptet. Respondetur autem illi quædam oratione, quam dicit Minister; & omnes adstantes magis eandem spiritu dicere deberent: *Suscipiat Dominus Sacrificium de manibus tua ad laudem & gloriam nominis sui ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesia sua sancta.* Et in his spiritualibus sensus expendi potest tempus illud, quo Sacerdos quasdam orationes secretas pro omnibus dicit.

STATIM Sacerdos incipit ipsam Præfationem quæ cor præparat, & leuatque ad laudes Diuinas proferendas; vt magna cum deuotione Sacerdos sanctum ipse inchoet Sacrificium; totusque ferueat deuotione in duobus præcipuè affectibus, quos Apostolus appellat *Orationem & gratiarum actionem*; per orationem intelligens affectum eleuandi spiritus ad Deum: quare statim Sacerdos dicit: *Sursum corda*; & omnes respondent: *Habemus ad Dominum.* Attendant itaque circumstantes, quo spiritus audiant exhortationem, qua monentur, vt corda sursum eleuent; & qui verè ipsi respondeant: iam habemus ad Dominum: esset enim populus corda tunc habere in terram abiecta. Eleuet itaque primus Sacerdos cor suum ad Deum; & reliqui sequantur, sua singuli eleuantes: non propriis viribus innitentes: quia sic non euaderent compotes voti; sed virtute Domini id iubentis. Iuxta dictum S. Augustini: illud, quod inter sancta mysteria cor habere sursum iubemur, ipso adiuuante id valeamus; quod iubente, admonemur. Et hoc spiritu licebit dicere: Da mihi, Domine, quod iubes, & iube quod vis. Statim Sacerdos exhortatur adstantes vt gratias Deo agendas; cui responderetur iustum id esse; & ita ipse inchoat omnium nomine actionem gratiarum verbis teneris & amplissimis, dicens: *Verè dignum & iustum est, æquum & salutare: nos tibi semper & nunquam gratias agere*; quemadmodum faciunt Angeli, Cherubini, & Seraphini quibus se omnes coniungentes, ipsorum Seraphinorum canticum dicitur quod audiuit Isaias; & quatuor animalium: quæ audiuit S. Ioannes, dicens: *e Sanctus, sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.* Quibus conuenitur Trinitatem Diuinarum Personarum, & perfectionem, de qua proximè gloriantur: hoc est earum sanctitatem. Nam (vt Sanctus Ambrosius ait) nihil preciosius inuenimus, quo Deum prædicare possimus, nisi vt Sanctum appellemus. Cum hoc cantico coniungitur illud Habacuc: *Ecce cadent rami & sternentur in via*, cum Christum Dominum nostrum venientem in Ierusalem (vbi ipse postea obtulit crucentum suum pro ipsius Sacrificium) exceperat & clamabant dicentes: *benedictus qui venit in nomine Domini.* Quæ verba addenda sunt in ipsa Missa, coniungendo populos in aduentum, quo ipse Dominus vult ad Sacramentum venire, vt

d. Phil. 4. 6.
In præfatione
no quid faciendum.

De bono viduit. 6. 17.

e. Isai. 6. 3.

Apoc. 4. 8.
Li. 3. de Spiritu S. c. 18.

f. Mat. 21. 8.

ipso Sacrificio offeratur. Pro quo beneficio, ei benedicimus, petentes, ut
sua redemptionis fructum nobis applicet, & nos saluet.

§. II. Canon & que ad vltimam Sacra Hostia Elevationem.

PRAECIPVA Missae pars, quae ad substantiam Sacrificij vsque ad e-
ius communionem pertinet, incipit à Canone, hoc est à Regula, quae
seruanda est in eius oblatione: Qui vt Sacrum Concilium Triden-
tinum deficiat, nihil omnino continet, quod non maximè sanctitatem,
ac pietatem quandam redoleat; mentesque offerentium in Deum erigat,
vt cum eo coniungantur. Cum autem hoc spectet ad ipsos Sacerdotes:
prius agemus de ijs, quae illorum sunt propria; & postea de pertinentibus
ad circumstantes,

IN PRIMIS, pars Canonis praecedens ipsam consecrationem, est o-
ratio quaedam deuotissima, habens omnes partes necessarias, vt sit perfe-
cta. Is enim, quem Sacerdos orat, est Pater aeternus, cum quo Filius &
Spiritus Sanctus sunt vnus Deus: ac proinde, quod ab vno petitur, simul
petitur ab altero. Praecipuus autem Mediator est Iesus Christus Dominus
noster, Filius eius vnigenitus; cui etiam coniunguntur alij intercessores,
inter quos commemoratur Virgo Sanctissima, Sancti Apostoli, & aliqui
Martyres; & in genere omnes Sancti. Quae petuntur sunt excelissima:
acceptatio scilicet Sacrificij, quatenus prouenit à Fidelibus illud offeren-
tibus; & applicatio fructuum & effectuum eius ijs omnibus, pro quibus
petitur & offertur: hoc est in genere pro tota & vniuersali Ecclesia, Sum-
mo Pontifice, Episcopo, Rege, & omnibus Fidelibus; nominatim pro
assistentibus siue circumstantibus: permittitur praeterea Sacerdoti, vt in
ipso Memento oret nominatim, imò offerat Sacrificium pro quo volet:
quod ei licet facere vocaliter sicut reliqua dicit, aut mente tantum. Tunc
enim non tam agit publicum Ecclesiae Ministrum, quàm priuam per-
sonam: potestque eum orandi modum sibi eligere, qui suam deuotio-
nem magis excitet. In hoc Memento reuocandae sunt in memoriam per-
sonae, & necessitates, pro quibus Missa offertur: ad has septem illas redu-
cendo. Vt in primo loco sint speciales necessitates eorum, pro quibus re-
netur ipsam Missam offerre. In secundo autem necessitates Ecclesiae, Ha-
eresibus, Schismatibus, alijsque calamitatibus oppressae. In tertio Ecclesia-
sticus Status, qui continet Summum Pontificem, Cardinales, Episcopos,
Sacerdotes, &c. In quarto Status Religiosus. In quinto Status Secularis, in
quo continentur Rex, Magnates, Iudices, Gubernatores & omnes Ciues,
& nominatim loci illius, in quo Sacerdos habitat. In sexto necessitates pa-
rentum, fratrum, aliorum cognatorum, & amicorum: imò, vt charitas
magis effundatur, etiam pro inimicis est orandum. In vltimo loco po-

I.
Pars prior
Canonis
quid dicat.

Pro quibus
Sacerd. Sa-
crific. offerri
possit.